

at både USA's og NATO-landenes militær skal trækkes ud af Afghanistan.

Det betyder selvfølgelig ikke, at vi bare skal lade Afghanistan selve deres egen sø. Det har vi aldrig ment og da slet ikke nu, hvor vi har været inde og deltage i en krig.

Vi mener, at man fuldstændig skal ændre kurs med vægt på mange flere midler til civil genopbygning, hvor Danmark – det skal vi være opmærksomme på; det er bare ikke staten, det er ngo'erne – jo gør en stor indsats. Den kan sagtens udvides, og de vil gerne og bør have penge og muligheder for at gøre det.

Vi foreslår også, at man udnævner en speciel FN- udsending – en repræsentant, der kan forhandle med alle parter i Afghanistan og i forhold til nabolandene om at få lavet en fredsproces i stedet for den krig, der foregår nu.

For mig er der ikke nogen tvivl om, at hvis der er udsigt til opbygning og forbedring af afghanernes levevilkår og USA og NATO trækker sig ud, kan der skabes bred opbakning i Afghanistan for en sådan fredelig udvikling.

Der vil selvfølgelig stadig væk være nogle dele af Taleban, der uanset mulighederne for udvikling vil prøve at sætte sig på magten. Derfor skal man selvfølgelig overveje, hvordan man undgår det. Der er vores forslag, at en del af en fredsproces skal være, at man aftaler, at der bliver indsat en fredsbevarende FN-styrke.

Der er mange lande i verden, der godt kan bidrage til sådan en styrke. Det kan ikke være USA, det kan ikke være England, det kan ikke være Danmark, for vi har været rodet ind i en krig, er rodet ind i en krig, men mange andre lande kunne deltage i en sådan stabiliserende FN-styrke, som giver mulighed for at få opbygget velfærd, for at få opbygget en stat, for at få gennemført frie valg, så vi også kommer af med det styre, der sidder i dag, for det er alt for infiltreret af krigsherrer og krigsforbrydere og har i det hele taget ikke den tillid, de skal have i det afghanske samfund.

Så vi peger altså på noget helt andet end det, der lægges op til her, nemlig yderligere oprustning, som vi er imod. Vi mener, at man skal begynde at ændre kurs i en helt anden retning, hvor det er forhandlinger, det er udvikling, det er demokratiopbygning, det er fredsbevarende styrker, der er det, der skal bære den videre fremgang for afghanerne i stedet for flere bomber og mere militær.

Kl. 18:03

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen. Og så er det forsvarsministeren.

Kl. 18:04

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Tak for det.

Først vil jeg gerne have lov at sige tak for den brede støtte, jeg har oplevet her, til det beslutningsforslag, vi behandler i dag. Der har været nogle spørgsmål, og jeg skal prøve at besvare dem, og ellers må ordførerne spørge igen.

For nu at tage det her med, hvorfor bladene er vigtigere i år, end de var sidste år, så er det sådan, at vi præcis for et år siden havde en opgave, som foregik i ørkenen, og det var først i sensommeren, Danmark fik en opgave i det, vi kalder green zone. Siden vi fik den opgave i green zone, har Taleban ændret taktik. Vi har desværre på det hold, der er dernede i øjeblikket, fået slået fem soldater ihjel, og det er med henblik på at imødegå den nye taktik, som Taleban bl.a. bruger nu, efter vi er kommet i green zone, at forsvaret vurderer, at udsendelse af Fennehelikoptere vil bidrage til at forbedre soldaternes sikkerhed.

Lad mig om det her med datoerne – og hvorfor det var den 10. april, at hr. Holger K. Nielsen hørte om det – sige til hr. Holger K. Nielsen: Det var således, at der i slutningen af marts måned kom en henvendelse fra forsvaret, hvor forsvaret redegjorde for, at man mente, at man kunne forbedre soldaternes sikkerhed ved udsendelse af de her helikoptere. Så var det ikke alene min ret, men også min pligt at orientere partierne bag Afghanistanbeslutningen om, at jeg havde modtaget det brev fra forsvaret. Jeg havde så sammen med udenrigsministeren nogle forhandlinger med udenrigsordførerne og forsvarsordførerne for partierne bag Afghanistanbeslutningen om udsendelse af dette helikopterbidrag. Det var faktisk noget, som jeg fornemmede at partierne var glade for. I og med at de var bag Afghanistanbeslutningen havde de også krav på at få at vide, at forsvaret nu havde sendt det her brev til mig som forsvarsminister. Vi blev så enige om, at der skulle fremsættes et beslutningsforslag i Folketinget med henblik på at sende de her helikoptere ud.

Da det så blev annonceret – og det var ikke af mig, for jeg var nemlig ikke i landet på det tidspunkt – den 10. april, var det jo, fordi forsvaret så på det tidspunkt kunne begynde med sine forberedelser. Og det, at vi førstebehandler be-